

Expedient: **DA-2018-0095**

Interessat: **CP PERE IV 2-4**

Representant: [REDACTED]

Emplaçament: [REDACTED]

Assumpte: **Accés expedient AUT-10-2018-0004**

Vista la sol·licitud d'accés a informació pública presentada per la representació de la comunitat de propietaris formada per l'edifici ubicat al carrer Pere IV, 2-4 de Barcelona, en data 24/05/2018, consistent en facilitar l'accés al conjunt d'actuacions vinculades a l'expedient de referència AUT-10-2018-0004, el Lletrat que subscriu emet el següent

INFORME

ANTECEDENTS DE FET

I- Arran d'una inspecció de Guàrdia Urbana de 18 de desembre de 2017, es va detectar que al local ubicat a la planta baixa del carrer Pere IV 2-4, dedicat a l'activitat de bar, s'estava realitzant una evacuació dels fums emesos per la seva activitat de cuina a través d'un tub que anava a parar a un fals sostre, el que provocava una condensació dels mateixos i que arribessin olors als habitatges adjacents.

II- Fruit del detectat a la inspecció, es van incoar, de manera paral·lela, un expedient sancionador i un de cessament de l'activitat al titular de la mateixa, ambdós amb números d'expedient AUT-10-2018-0004, però distingits, respectivament, pels números de procediment SOR191157520 i AAC186745216.

III- Durant la tramitació dels esmentats expedients, va tenir entrada a la Seu del Districte de Ciutat Vella de l'Ajuntament de Barcelona, en data 24 de maig de 2018, un escrit de la representació de la comunitat de propietaris de l'edifici del carrer Pere IV 2-4. En el mateix, es manifestava que les molèsties (olors i sorolls) que emanen del local ja s'havien posat en coneixement d'aquest Ajuntament a través de múltiples instàncies durant més de cinc anys, i que els procediments prèviament incoats contra dit local havien estat arxivats. Finalitza l'escrit sol·licitant, entre d'altres peticions, una còpia de totes les actuacions existents en l'expedient de referència AUT-10-2018-0004.

IV- La sol·licitud ha estat canalitzada a través del Departament de Transparència, per tal d'evacuar-la amb expressa contemplació de les especialitats del procediment administratiu previst a tal efecte en la Llei 19/2014 aprovada pel Parlament de Catalunya, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

FONAMENTS JURÍDICS

I- El dret d'accés a la informació pública és garantit per la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de *transparencia, acceso a la información pública y buen gobierno*, i la Llei 19/2014 aprovada pel Parlament de Catalunya, del 29 de desembre, de *transparència, accés a la informació pública i bon govern*. Serà aquesta segona la d'aplicació al present supòsit, en tant que per l'article 3.1.a serà aplicable a l'Administració de la Generalitat i els ens que integren l'Administració local a Catalunya, com és l'Ajuntament de Barcelona, sens perjudici de que la llei 19/2013, d'àmbit estatal, en pugui resultar complementària.

En particular, l'article 20.1 de la Llei 19/2014 (en endavant, LTAIPBG) disposa el següent:

"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis."

Existeix doncs una obligació per aquesta Administració de facilitar aquella informació que sigui considerada com informació pública segons la definició recollida a l'article 2.b LTAIPBG, però alhora, de realitzar un anàlisi entre aquesta informació a facilitar i la concurrència d'algun límit o causa d'inadmissió de les recollides a la mateixa norma.

II- La present sol·licitud a examinar demana l'accés al conjunt d'actuacions vinculades a l'expedient identificat amb número AUT-10-2018-0004, el qual conté dos procediments: un de naturalesa sancionadora, i un de protecció de la legalitat urbanística vulnerada, tal com s'expressava l'Antecedent de Fet segon. Atesa la definició de l'article 2.b LTAIPBG, es considera com informació pública la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei. Sent que el conjunt d'actuacions que consten recollides en ambdós procediments han estat elaborades pel personal funcionari de l'Administració en base a les seves potestats d'inspecció i instrucció dels procediments administratius; o alternativament, han estat elaborades per la part administrada però igualment obren en poder de l'Administració, atesa la necessitat d'incorporar totes les actuacions en el mateix expedient administratiu a què facin referència, s'ha de considerar l'objecte de la petició de la interessada com a informació pública als efectes de la definició legal referenciada.

III- La diferent naturalesa que revesteixen els dos procediments obliga a que es realitzi un examen separat dels mateixos.

En primer lloc, el procediment de restitució de la legalitat urbanística vulnerada té com a objectiu el cessament d'una conducta - tant actuació com omissió de la mateixa - que estigui vulnerant la realitat urbanística vigent, atesos els articles 199 i següents del

Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, que aprova Text Refós de la Llei d'Urbanisme de Catalunya (TRLUC). D'altra banda, el procediment sancionador té com a objectiu sancionar, en funció de la infracció comesa, una conducta la qual es recull en un supòsit de fet expressament contemplat en una norma jurídica.

Aquesta distinció resulta rellevant als efectes de resoldre la present sol·licitud d'accés a informació pública si es té en compte el disposat a l'article 21.1.b LTAIPBG:

"El dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a:

La investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries."

Segons aquest precepte, aquesta Administració haurà de realitzar un exercici de ponderació a partir del qual es podrà denegar o restringir l'accés a les actuacions contemplades al procediment sancionador si, pel fet de procedir a concedir l'accés, es podria perjudicar la investigació o sanció de la infracció administrativa imputada a la administrada en dit procediment.

Dit anàlisi ha de tenir en compte que, en el moment de redacció d'aquest informe, el procediment es troba instruït i ja s'han rebut les al·legacions de la part administrada, amb el que només resta estimar-les o desestimar-les i procedir a la sanció adient. Davant la qüestió de si es podria produir un perjudici a la investigació o sanció de la infracció que se li imputa, la resposta a ambdós casos ha de ser negativa, atesa aquesta avançada fase del procediment, i el fet que facilitar l'accés a aquestes actuacions no implicaria cap tipus de perjudici per aquesta Administració, ni tampoc un avantatge de cap mena a l'administrada que li permetés eludir una sanció malgrat haver incorregut en un supòsit sancionable –cas que la mateixa fos procedent, el que es determinarà un cop s'informi respecte les al·legacions presentades per la interessada-.

Convé citar la Resolució de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (en endavant, CGAIP) 181/2017, de 7 de juny, en la qual es disposa (Fonament Jurídic 4):

"El límit aquí considerat (el de l'article 21.1.b) persegueix fonamentalment evitar que l'accés a la informació afectada pugui obstaculitzar les investigacions, comportar la destrucció de proves o la sostracció dels delinqüents de l'acció de la justícia. Es tracta, per tant, d'un límit evident que tracta sobretot d'evitar que els presumptes responsables d'infraccions penals (o administratives, o disciplinàries) puguin eludir les responsabilitats que els corresponguin en conèixer anticipadament, gràcies al dret d'accés, informacions sobre les investigacions que els afecten en un moment anterior al previst per la legislació processal."

Per tant, no sembla concórrer aquest primer límit per facilitar la informació. Examinant també la concurrència de les circumstàncies a què fa referència l'article 20.2 LTAIPBG, per les quals s'hauria de ponderar la finalitat tant de l'accés com de la previsió d'un límit al mateix, resulta clar que, sent la persona reclamant qui va instar a l'Ajuntament a prendre mesures contra els titulars de l'activitat desenvolupada al local

de Pere IV, 2-4, la revelació de la informació sol·licitada no implicarà que no pugui exercir-se com pertoca la potestat sancionadora de l'Administració.

Tanmateix, s'ha de valorar de manera conjunta el disposat a l'article 23 LTAIPBG:

"Les sol·licituds d'accés a la informació pública han d'ésser denegades si la informació que es vol obtenir conté dades personals especialment protegides, com ara les relatives a la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, i també les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor, llevat que l'afectat hi consenti expressament per mitjà d'un escrit que ha d'acompanyar la sol·licitud."

Aquest article implicaria, interpretat de manera literal, que s'hagués de desestimar la sol·licitud en el relatiu al procediment sancionador, atès que les actuacions integrants, que és el que pretén obtenir la interessada, contenen dades relatives a la comissió d'infraccions administratives les quals no comporten l'amonestació pública a l'infractor. L'única excepció a dit supòsit vindria donada pel cas que s'aportés, de manera conjunta amb la sol·licitud, un escrit de l'afectat on se li donés consentiment. No tenint-se constància de tal consentiment, ni havent-se aportat amb la sol·licitud, procediria denegar la sol·licitud d'accés a informació pública formulada per la interessada en el relatiu al procediment sancionador que s'està tramitant.

L'article 23, sota la rúbrica de "dades personals especialment protegides", ha de ser interpretat conforme un criteri sistemàtic, atès que en l'article 24 es disposa que, mentre no es tracti d'informació contemplada a l'article 23, es podrà realitzar una ponderació respecte la facilitació d'informació pública la qual contingui dades personals merament identificatives, el que no fa sinó reforçar la conclusió de que s'haurà de denegar la sol·licitud d'accés al procediment sancionador contingut en l'expedient AUT-10-2018-0004.

D'altra banda, cal tenir en compte l'article 25, que es troba, com els dos articles anteriorment referenciats, igualment inclòs en el capítol II del Títol III LTAIPBG que té per títol "Límits i accés parcial a la informació pública", i té el tenor literal següent:

"1. Si és aplicable algun dels límits d'accés a la informació pública establerts pels articles anteriors, la denegació d'accés només afecta la part corresponent de la documentació, i s'ha d'autoritzar l'accés restringit a la resta de les dades."

2. Si la restricció d'accés o l'ocultació parcial de dades dificulta la comprensió de la informació, l'interessat pot sol·licitar audiència a l'Administració per a aclarir-ne la interpretació. L'Administració pot aportar els aclariments contextuais necessaris sempre que no revelin la informació que ha estat legalment ocultada.

3. En el cas d'accés parcial a la informació pública, l'Administració ha de garantir, pels mitjans més adients, la reserva de la informació afectada per les limitacions legals."

Podria entendre's, doncs, que davant la concurrència d'un límit d'accés com és el contemplat a l'article 23 LTAIPBG, al que s'hauria de procedir és a denegar la vista d'aquells documents o part dels mateixos els quals incloquin les dades personals de la

persona presumptament infractora sobre la qual recau un procediment administratiu de naturalesa sancionadora. Però, alhora, això col·lidiria amb el simple tenor literal de l'esmentat precepte, doncs es parla de denegar la sol·licitud d'accés a informació pública.

IV- Davant aquest conflicte, es considera procedent acudir a les diferents resolucions emeses per l'autoritat referent en matèria d'accés a informació pública, que seria la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública.

- Resolució 92/2018: *“La GAIP ha vingut entenent que el tenor literal de l'article 23 LTAIPBG porta a la necessitat de denegar les sol·licituds d'informació que contenen dades personals relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives, sense que aquest precepte deixi marge per ponderar-les amb els drets o interessos favorables a l'accés sol·licitat. Aquesta interpretació es basa en el fet que, mentre que els límits regulats pels articles 21 i 24.2 són enunciats literalment com a límits d'aplicació potestativa, en funció del que resulti de la ponderació dels drets i interessos en joc, l'article 23 utilitza uns termes més taxatius, ja que la llei literalment preveu la denegació de la informació sol·licitada si és apreciada la concurrència del límit de les dades personals relatives a la comissió d'infraccions.*

El Dictamen de l'APDCAT, en canvi, considera que en aquest cas no es pot descartar la concurrència de determinades circumstàncies que podrien justificar l'accés a la informació sol·licitada, considerant que “pel que es desprèn de les manifestacions efectuades per l'Ajuntament en l'escrit de consulta, la petició d'accés en el present cas podria portar causa de la querella de la treballadora municipal, respecte la qual es va incoar l'esmentat procediment disciplinari, hauria interposat contra la persona sol·licitant (...) En aquest context, als efectes de garantir l'adequat exercici del dret a la tutela judicial efectiva (article 24 CE) no es podria descartar que la persona sol·licitant hagués de poder accedir a aquella informació de què disposa l'Ajuntament sobre l'esmentat procediment disciplinari que li fos necessària per a la defensa dels seus drets i interessos, inclosa informació de caràcter personal. En cas contrari, podria veure's minvat llur dret a utilitzar els mitjans probatoris pertinents per a la seva defensa (article 24.2 CE)”. D'acord amb això, tot i estar afectat l'accés pel límit de les dades personals relatives a la comissió d'infraccions, considera que també seria aplicable el criteri de proporcionalitat establert per l'article 22 LTAIPBG, als efectes de ponderar el límit amb els drets i interessos en joc, i atenent el dret de defensa, considera que “en el supòsit que la persona sol·licitant acrediti davant l'Ajuntament la concurrència de la situació descrita i la rellevància de la informació sol·licitada per a l'exercici del dret de defensa se li podria facilitar el certificat sol·licitat, en atenció a l'habilitació que confereix l'article 24.2 CE (art. 11.2.a LOPD). Aquest criteri de l'APDCAT també és aplicat al seu informe de 15 de desembre de 2017 (IAI 47/2017), aportat a la Reclamació davant la GAIP 463/2017).

"[...] En conseqüència, la GAIP assumeix també el plantejament indicat de l'APDCAT, amb el ben entès que la denegació prevista per l'article 23 LTAIPBG per a les dades personals relatives a la comissió d'infraccions només pot cedir en benefici del dret d'accés en casos excepcionals, en els que o bé és qüestionable o inapreciable el dany per als límits invocats, o bé els drets o interessos concurrents favorables a l'accés revesteixen una especial consistència, com el dret de defensa."

- Resolució 98/2017, de 28 de març: *"Cal indicar que aquest dret difícilment podria ser reconegut en aplicació de l'LTAIPBG (com assenyala en relació amb un cas similar l'FJ 2 de la Resolució de la GAIP de 14 de setembre de 2016, d'estimació parcial de les Reclamacions 78/2016, 116/2016, 117/2016 i 118/2016, acumulades), ja que el seu article 23 proscriu clarament la difusió de dades personals relatives a la comissió d'infraccions administratives. Per tant, cal posar èmfasi en el deure de reserva imposat als electes locals per l'article 164.6 TRLMRLC, que "han de respectar la confidencialitat de la informació a què tenen accés per raó del càrrec si el fet de publicar-ho pot perjudicar els interessos de l'ens local o de tercers". En aquest cas la difusió de la informació obtinguda podria perjudicar sens dubte els interessos de terceres persones (divulgar la condició de sancionat o sancionada per l'Ajuntament és un perjudici evident per a les persones afectades), de manera que cal recordar a la persona reclamant aquest deure de reserva o de confidencialitat, sens perjudici que si de la informació obtinguda en pot deduir un exercici il·legítim de les funcions municipals de recaptació, podria denunciar-ho i divulgar en conseqüència la identitat de les eventuales persones beneficiades injustament."*
- Dictamen 1/2017: *"Per una altra banda, l'article 23 LTAIPBG, sobre dades personals especialment protegides, disposa que s'han de denegar les sol·licituds d'informació pública relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor. En aquests casos **l'aplicació del límit ni tan sols s'ha de ponderar, ja que hi ha una determinació legal gairebé inequívoca en el sentit d'entendre que si concorre s'ha d'aplicar.** Es tracta igualment d'un precepte que no és contradictori amb el que estableixen els articles 13.2.f LAIA i 7.5 LOPD, ja que es limita a donar-los un contingut i uns efectes més concrets. Per tant l'article 13.2.f LAIA s'ha d'interpretar en els mateixos termes establerts per l'article 23 LTAIPBG, en el sentit que no es pot donar accés a dades personals vinculades a la comissió (acreditada o presumpta) d'infraccions administratives. En l'aplicació d'aquest límit cal tenir en compte les dues precisions següents:
Que les dades personals a protegir sempre han de ser relatives a persones físiques, ja que les persones jurídiques resten fora de l'àmbit de protecció de l'LOPD. Això vol dir que si el presumpte infractor és una persona jurídica la seva identitat no és protegida per aquest límit i en principi és susceptible de ser coneguda en exercici del dret d'accés."*

Que la protecció brindada a les dades de les persones físiques que hagin pogut cometre infraccions s'aplica tant als expedients oberts o en tràmit, com als tancats o finalitzats.

En conclusió, l'article 13 LAIA s'ha d'interpretar en el sentit que el règim jurídic aplicable a la informació relativa a la comissió d'infraccions i sancions administratives en matèria de medi ambient és exactament el mateix que estableixen els articles 21.1.b i 23 LTAIPBG per a l'accés a la informació relativa a qualsevol tipus d'infraccions i sancions administratives, i que es pot resumir en els termes següents: no es pot divulgar la identitat de les persones físiques responsables o presumptament responsables de la comissió d'infraccions administratives (amb independència de l'estat de tramitació del corresponent procediment) i l'Administració pot denegar l'accés a informació dels expedients sancionadors en curs, sempre que ho justifiqui en el perjudici que aquest accés causaria en la determinació de la responsabilitat infractora o en l'efectivitat de la sanció."

A la llum d'aquestes dues resolucions, procedeix concloure que l'article 23 LTAIPBG resulta taxatiu en quant a la denegació d'accés d'aquelles sol·licituds que demanen accedir a informació que conté dades personals especialment protegides, com són aquelles concernents a procediments sancionadors o penals. Tanmateix, això no implica que existeixin causes majors, com ara la invocació del dret a defensa o la concurrència d'altres normes que habilitin al sol·licitant a tenir coneixement pel seu especial estatus, que facin que aquesta prohibició decaigui. Sent que, en el present cas, no existeix un motiu suficientment imperant com per facilitar dit accés, el mateix ha de ser denegat.

Ara bé, també atenent a les mateixes resolucions i a la petició específica de la interessada, que no volia l'accés a les dades personals de la persona investigada, sinó simplement conèixer les actuacions en curs, i d'acord amb el Dictamen citat, s'ha de concloure que l'article 23 LTAIPBG s'entén igualment acomplert si es facilita la documentació continguda en l'expedient sancionador però ocultant-ne les dades personals que contingui. Això permetrà satisfer la pretensió de la interessada, preservar les dades personals que mereixen especial protecció de la persona investigada, i realitzar la correcta ponderació a què obliga l'article 20 LTAIPBG.

V- D'altra banda, respecte el procediment de protecció de la legalitat urbanística incoat contra el mateix administrat, cal igualment ponderar les circumstàncies que s'exposen a l'article 24.2 LTAIPBG, en base a les quals es podria o no facilitar l'accés a aquelles dades personals merament identificatives contingudes a les còpies de l'expedient que reclama la interessada en aquest procediment.

Dites circumstàncies, basades en el temps transcorregut, la inclusió de menors d'edat, la finalitat de l'accés i el fet que pugui afectar a la seguretat de les persones afectades, indicarien en primer terme que no s'haurien de facilitar tals dades. El principal motiu

recauria en el fet que la interessada només té com a finalitat el saber quines actuacions s'han dut a terme contra el local ubicat a l'emplaçament esmentat, de manera que no requereix saber cap dada personal sobre el seu titular. Aquest aspecte, sumat amb el fet que revelar les dades personals de la persona administrada en dits procediments en virtut del procediment incoat per la protecció de la legalitat urbanística desvirtuaria per complet la protecció atorgada per l'article 23 LTAIPBG respecte l'altre procediment incoat, de tipus sancionador, obliga a que la informació sigui facilitada però amb una protecció referent a les dades personals que constin en la documentació facilitada, de manera que la interessada no hi podrà tenir accés.

VI- Amb tot, això suposa una estimació parcial de la sol·licitud d'accés a la informació pública, la qual es motiva mitjançant el fins ara exposat, a tenor de l'article 34.4.a LTAIPBG.

Cal destacar que, en virtut d'aquesta mateixa necessitat de motivar el perquè d'una estimació parcial de la sol·licitud d'accés, es reforça també l'argument exposat en el fonament jurídic quart, en base al qual s'ha de facilitar còpia de l'expedient sancionador amb una total protecció a les dades personals que hi puguin figurar: el simple fet d'haver de motivar una hipotètica denegació absoluta d'accés a la documentació continguda a l'expedient sancionador, en base al límit recollit al 23 LTAIPBG, ja implicaria revelar a la interessada en aquest procediment la simple existència de dit procediment sancionador. És per això que s'ha de considerar que la finalitat de l'article 23 LTAIPBG no és restringir qualsevol possibilitat d'accedir a una informació pública, sinó que, si la sol·licitud fa referència a dades personals o documents amb dades personals especialment protegides, la mateixa haurà de ser atesa en la mesura que es garanteixi la preservació de la confidencialitat de les dades personals que hi puguin constar.

VII- La competència per resoldre les sol·licituds adreçades a una entitat local, com la present, correspon als òrgans que determinen les normes organitzatives pròpies atès l'article 32.b LTAIPBG. En particular, correspon la resolució d'aquesta sol·licitud d'accés a la informació pública al Gerent de Districte, en virtut de delegació formulada per Decret d'Alcaldia de 15 d'octubre de 2015.

En virtut de tot l'exposat, el Lletrat que subscriu informa amb la següent

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

"ESTIMAR PARCIALMENT la sol·licitud d'accés a la informació pública sol·licitada en data 24 de maig de 2018 per comunitat de propietaris del carrer Pere IV, 2-4, , en el sentit de **PERMETRE L'ACCÉS** als dos procediments continguts a l'expedient AUT-10-2018-0004, identificats amb números AAC186745216 i SOR191157520; i

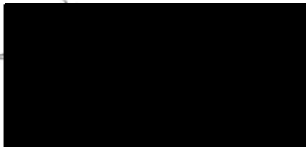
**Ajuntament
de Barcelona**

Departament de Serveis Jurídics-Secretaria
Direcció de Serveis Generals
Districte de Sant Martí
Pl. Valentí Almirall, 1
08018 Barcelona
93 291 42 89
www.barcelona.cat

DENEGAR L'ACCÉS al conjunt de dades personals relatives a la persona administrada en dits procediments, en aplicació de l'article 23 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, d'acord amb l'informe jurídic de 20 de juny de 2.018 que es té per reproduït a efectes de motivació".

Barcelona, 20 de juny de 2.018

Vist-i-plau

Lletrat
Secretaria

Cap del Departament de Serveis Jurídics –

Vista l'anterior proposta i ateses les atribucions que m'atorga el decret de l'alcaldia de data 15 d'octubre de 2.015, hi dono la meva conformitat i la converteixo en **RESOLUCIÓ**. Que es compleixi.

Barcelona, 29 JUNY 2018

Ajuntament de Barcelona
Districte de Sant Martí
Gerència

Josep García Puga
Gerent

